

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Κίτρους για την Κυριακή Δ' Λουκά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή Δ' Λουκά εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος](#).

“Αν επιθυμούμε ν’αναδειχθούμε άνθρωποι πνευματικοί, καλλιεργημένοι, αν ποθούμε την ευτυχία, Αυτός θα μας τα δώσει. Απαλά και με σταθερότητα θα εργασθεί και θα πλάσει τον εσωτερικό μας κόσμο. Θα τον αναγεννήσει. Και μια ψυχή αναγεννημένη είναι η πηγή κάθε καλού. Να Τον παρακαλέσουμε λοιπόν θερμά. Στην ψυχή, στην καρδιά που εμείς του δίνουμε σαν γη αγαθή, να αναπτύσσει Εκείνος και να ωριμάζει της πίστεως, του πνεύματος, και της αρετής

τους καρπούς”, επεσήμανε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή, ευλογημένοι μας Χριστιανοί, σηματοδοτεί την επίσημη έναρξη του νέου κατηχητικού έτους. Από σήμερα η εκκλησία μας και τα στελέχη της με ανανεωμένες δυνάμεις θα ξεκινήσουν την εκ νέου σπορά του λόγου του Θεού αποσκοπώντας στην κατά Χριστόν πρόοδο και προκοπή του λαού του Θεού. Για το λόγο αυτό έχει θεσπιστεί να διαβάζεται κατά τη θεία λειτουργία, η γνωστή παραβολή του καλού σπορέως, ο οποίος ρίχνει το σπόρο στη γη και αναμένει να πάρει τους καρπούς της σποράς.

Όπως όλες οι παραβολές του Χριστού και αυτή η παραβολή αποκαλύπτει το μυστήριο της βασιλείας του Θεού. Μέσα από τις εικόνες της καθημερινής ζωής των ανθρώπων και την απλότητα της αφηγήσεως, ο παραβολικός λόγος του Χριστού μας διδάσκει για τις αλήθειες του λόγου του Θεού, του λόγου του Ευαγγελίου και της βασιλείας του Θεού. Η παραβολή του σπορέως είναι μία από τις σημαντικότερες παραβολές και είναι παρμένη από την αγροτική ζωή. Είναι πολύ σημαντικό επίσης ότι ο ίδιος ο Κύριος ερμηνεύει την παραβολή μετά από ερώτηση των μαθητών του. Η εικόνα είναι συμβολική.

Ο σπορέας είναι ο Χρίστος, ο σπόρος είναι το ευαγγέλιο του και η γη είμαστε όλοι εμείς που καλούμαστε να καρποφορήσουμε μέσα μας τον λόγο του Θεού. Ο σπόρος καρποφορεί αναλόγως με τη δεκτικότητα και τη γονιμότητα του εδάφους.

Στην παραβολή αυτή ο Χριστός δίνει ένα διπλό μήνυμα. Το πρώτο είναι ότι οι άνθρωποι δεν πρέπει να αναμένουν το Μεσσία να έλθει με θόρυβο και με κοσμική εξουσία αλλά για μια ταπεινή έλευση. Το δεύτερο μήνυμα της παραβολής είναι ότι ο Θεός δεν κάνει διάκριση μεταξύ των ανθρώπων δεν οδηγεί κάποιους στην σωτηρία και κάποιους στην απώλεια, αλλά καλεί όλους να γίνουν μέλη και κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού. Η βασιλεία του Θεού δεν θα έλθει στον καθένα μας δια της βίας αλλά εργάζεται αθόρυβα στις καρδιές των ανθρώπων, όπως ο σπειρόμενος σπόρος βλαστάνει και παράγει καρπούς.

Η σπορά όμως του θείου λόγου είναι και θεμελιώδες έργο της Εκκλησίας σύμφωνα με τη δική του εντολή «Μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» (Ματθ. 28,19). Κηρύξατε το ευαγγέλιον πάση τη κτίσει» (Μαρκ.16,15). Έργο και σκοπός και καθημερινός αγώνας της Εκκλησίας και των ποιμένων της είναι να φέρουν κοντά τους ανθρώπους, να σπείρουν στις καρδιές τους το σπόρο του λόγου της πίστεως. Έπειτα σπορά και καρποφορία συνδέονται μεταξύ τους, άλλος ενεργεί τη σπορά και άλλοι πραγματοποιούν τη συγκομιδή των καρπών. Ο Θεός σπείρει και οι

άνθρωποι θερίζουν.

Από όσο γνωρίζουμε και από την αγροτική ζωή, αφού η τοπική μας Εκκλησία αποτελείται κατά το πλείστον από ενορίες της αγροτικής ζωής, από τη στιγμή που γίνεται η σπορά μέχρι την ώρα του θερισμού μεσολαβεί αρκετός χρόνος κι έτσι διαπιστώνουμε ότι ο Θεός παρέχει χρόνο στον καθένα μας να καλλιεργήσει το λόγο του Θεού μέσα του και να τον καταστήσει καρποφόρο. Ακόμη ο θερισμός είναι η εικόνα της τελικής κρίσεως και της εσχατολογικής αιώνιας βασιλείας του Θεού.

Ο σπόρος σπείρεται στο έδαφος και δίνει την εντύπωση ότι χάνεται, καταστρέφεται, πεθαίνει για το λόγο αυτό συμβολίζει την ανάσταση των σωμάτων, τα οποία θα αναστηθούν όπως και σπόρος. Εξάλλου ο ίδιος ο Κύριος είχε τονίσει: «Μακάριοι οι ακούοντες το λόγο του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν» (Λουκ.11,28). Ευτυχισμένοι είναι εκείνοι που ακούνε το λόγο του Θεού και τον κρατούνε στοργικά σαν θησαυρό στην καρδιά τους. Μόνο τότε καρποφορεί σε αρετή και σε πνευματική προκοπή ο θείος λόγος.

Η παραβολή του σπορέως αποτελεί κλίση προς όλους τους ανθρώπους να δεχθούν το λόγο του Θεού. Ο καθένας οφείλει να μεταβάλει σε σχέση με το σπόρο, δηλαδή το λόγο του Θεού, τη πέτρινη καρδιά του σε καλλιεργημένο και καρποφόρο έδαφος. Ο λόγος του Θεού καρποφορεί «εν υπομονή» και όταν αντιληφθούμε ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο μεγάλος σπορέας, αυτός ποτίζει, αυτός καλλιεργεί με την χάρη του τον ευαγγελικό λόγο στις ψυχές μας και τότε με εμπιστοσύνη θα ζητάμε και θα περιμένουμε τους καρπούς.

Χωρίς σπορά θερισμός δεν υπάρχει. Καί χωρίς τη σπορά του λόγου του Θεού θερισμός πνευματικός δεν γίνεται, γιατί έτσι υπάρχει μόνο πείνα πνευματική. Σήμερα στον τόπο μας, παρ' ότι υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα της Οικονομικής Κρίσης τα τελευταία χρόνια, η κοινωνία μας γενικά θεωρείται καταναλωτική υλικών αγαθών. Είναι όμως πεινασμένη πνευματικά.

Στερείται όντως πνευματικών αγαθών. Και εφ' όσον στην μεγάλη πλειοψηφία τους οι άνθρωποι δεν δέχονται τη σπορά του λόγου του Θεού, είναι φυσικό να λιμοκτονούν πνευματικά, να μη γεύονται τόν Άρτο της ζωής. Και όσοι δεν ζούν με τον Άρτο της ζωής, αυτοί υποσιτίζονται με τα φλούδια της φθηνής ιδεολογίας και ανούσιων συνθηματολογιών, με τα σκουπίδια της διαφθοράς, με τα υποπροϊόντα της έκφυλης ζωής

Αδελφοί μου. Ας εμπιστευθούμε σ' Εκείνον τήν καρδιά και τη ζωή μας. Αν επιθυμούμε ν' αναδειχθούμε άνθρωποι πνευματικοί, καλλιεργημένοι, αν ποθούμε

την ευτυχία, Αυτός θα μας τα δώσει. Απαλά και με σταθερότητα θα εργασθεί και θα πλάσει τον εσωτερικό μας κόσμο. Θα τον αναγεννήσει. Και μια ψυχή αναγεννημένη είναι η πηγή κάθε καλού. Να Τον παρακαλέσουμε λοιπόν θερμά. Στην ψυχή, στην καρδιά που εμείς του δίνουμε σαν γη αγαθή, να αναπτύσσει Εκείνος και να ωριμάζει της πίστεως, του πνεύματος, και της αρετής τους καρπούς.

Αμήν.